

я срѣщали изъ улицитѣ и не я лаяли като другитѣ чужденки, а колѣничели прѣдъ нея, поклонъ да ѝ струватъ.

Най-послѣ тя се отбила въ кѣщичката на единъ овчаръ. И той отказалъ да я приеме, защото кѣщата му имала само една стая и дѣцата му били дванадесетъ. Той я съжалилъ и я поканилъ да ношува въ саята му. Мария му благодарила и го изпратила да си отиде при дѣцата.

Настанало срѣдъ нощъ. Силна свѣтлина озарила кѣщата и саята на бѣдния овчаръ. Той се събудилъ внезапно и се уплашилъ да нѣма пожаръ въ кѣщата му. Скоро се съвзелъ и забѣлѣзълъ, че свѣтлината иде отъ една голѣма опашата звѣзда, която свѣтѣла надъ саята му.

Излѣзълъ на двора да се полюбува на хубавата звѣзда. Слѣдъ малко видѣлъ Ангели да слизатъ надъ саята му и да пѣятъ чудни пѣсни. Въ ангелскитѣ пѣсни овчарѣтъ чулъ ясно думитѣ: „Синъ Божи, избавителъ на човѣцитѣ“.

Взело да се сѣмва. Овчарѣтъ се прѣстрашилъ и отишълъ да обиколи гостенката въ саята си. Сега той я заварилъ съ малко дѣтенце, което лежало въ яслитѣ. То било повито съ бѣлото покривало на майка си.

Слѣдъ него въ саята дошле и другитѣ селски овчари. Тѣ пасли стадата си далече отъ саята. Ангелитѣ ги пратили да отидатъ да видятъ и тѣ богатството въ саята на своя съселянинъ. Всѣки се покланялъ на дѣтето и му оставялъ по едно агне подарѣкъ.

Прѣзъ деня цѣлото село се извѣрвѣло да види Спасителя на цѣлото чевѣчество. Тамъ отишле и дѣцата на бѣдния овчаръ. Едно отъ тѣхъ било съ *саката* рѣчка. То гледало от-